

לילי הגיעה לארץ מאוסטריה, מהעיר וינה, עם עליה של טוריסטיות, שיותר היה להן לחיות בארץ רק שלושה חדשים. היא הגיעה למשק גשר, לחיות בקבוץ.

מסביבה די רחוקה היא באה לחיים שלנו, ולא קל היה לה להתרגל לחיי קבוצה, אבל במשך הזמן הסתגלה לחיים אלה והרגישה את עצמה טוב מאד. היא למדה מהר עברית גם כדיבור וגם בקריאה, קראה הרבה ספרים, השתתפה תמיד בכל האספות, וגם בישיבות המועצה שחתקיימו בשנים הקודמות.

אף פעם היא לא דרשה בשבילה שום דברים, לא כלבוש, ולא בדברים אחרים, הסתפקה במועט, אהבה לעבוד, תמיד אהבה לעזור לאחרים.

עד המקרה ששברה את הרגל, היתה בריאה ולא אהבה לבקר אצל רופאים, ואחרי האסון עם הרגל, כל הדאגה שלה היתה, איך היא תוכל לעבוד, ומזה היא סבלה יותר מפילוסופיה ומהכאבים שהיו לה.

יהי זכרה ברוך.

משח וסרמן.